

Yeis, milletlerin en dehşetli hastalığıdır.

İKİNCİ KELİME ki müddet-i hayatımda tecrübelerimle fikrimde tevellüd eden şudur:

Yeis en dehşetli bir hastalıktır ki âlem-i İslâm'ın kalbine girmiş.

İşte o yeistir ki bizi öldürmüş gibi Garpta bir iki milyonluk küçük bir devlet, Şarkta yirmi milyon Müslümanları kendine hizmetkâr ve vatanlarını müstemleke hükmüne getirmiş.

Hem o yeistir ki yüksek ahlâkımızı öldürmüş, menfaat-i umumiyyeyi bırakıp menfaat-i şahsiyeye nazarımızı hasrettirmiş.

Hem o yeistir ki kuvve-i maneviyemizi kırmış. Az bir kuvvetle, imandan gelen kuvve-i maneviye ile şarktan garba kadar istila ettiği halde; o kuvve-i maneviye-i hârika, meyusiyetle kırıldığı için zalim ecnebiler dört yüz seneden beri üç yüz milyon Müslüman'ı kendilerine esir etmiş. Hattâ bu yeis ile başkasının lâkaytlığını ve füturunu kendi tembelliğine özür zannedip “Neme lâzım!” der “Herkes benim gibi berbattır.” diye şehamet-i imaniyeyi terk edip hizmet-i İslâmiyeyi yapmıyor.

Madem bu derece bu hastalık bize bu zulmü etmiş, bizi öldürüyor; biz de o kâtilimizden kisasımızı alıp öldüreceğiz.

مَا لَا يُدْرِكُ كُلَّهُ لَا لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ kılınıc ile o yeisin başını parçalayacağız. hadîsinin hakikatiyle belini kıracağız inşaallah.

Yeis; ümmetlerin, milletlerin “seretan” denilen en dehşetli bir hastalığıdır. Ve kemalâta mani

ve **أَنَا عِنْدَ حُسْنِ ظَنِّ عَبْدِي بِي** hakikatine muhalıftır. Korkak, aşağı ve âcizlerin şe'nidir, bahaneleridir. Şehamet-i İslâmiyenin şe'ni değildir. Hususan Arap gibi nev-i beşerde medar-ı iftihar yüksek seciyelerle mümtaz bir kavmin şe'ni olamaz. Âlem-i İslâm milletleri Arab'ın metanetinden ders almışlar. İnşâallah yine Araplar yeisi bırakıp İslâmiyet'in kahraman ordusu olan Türklerle hakiki bir tesanüd ve ittifak ile el ele verip Kur'an'ın bayrağını dünyanın her tarafında ilan edeceklerdir.